

med sine Omgivelser, der gjorde hende indesluttet og ensom, omtales denne Tid betegnende nok ikke videre indgaaende. Det ligger vist i Menne-skets Natur i Almindelighed snarest at mindes det lyse og glædelige, og der er ingen Tvivl om, at det maa have ligget i Frk. Zahles i Særdeleshed. Frk. Zahles Frejdighed og Livsmod, hendes Taknemmelighed over Livet og dets Gaver, — som jo rigtignok var store og rige, men som dog ogsaa bestod i mange og store Hindringer at overvinde, — maatte i Forbindelse med hendes faste, religiøse Overbevisning give hende et lyst Syn paa Livet.

Først under denne første Færd paa Pædagogikkens Vej, som hun kalder det, kommer hun under saadanne Forhold, at hun kan ryste Tryk- ket af sig og begyn- de at udfolde sin fængslende og bety- delige Personlighed, og allerede der, i Bjerre Mølle, begyn- der Sagaen om Frk. Zahles i Sandhed vidunderlige Bedrift.

Det er interessant at se, hvorledes hun allerede som 15-aarig følger Marskalstaven i sin Tornhyster og at følge hendes allerede fra denne Tid maal- bevidste Stræben, dels i Arbejdet med

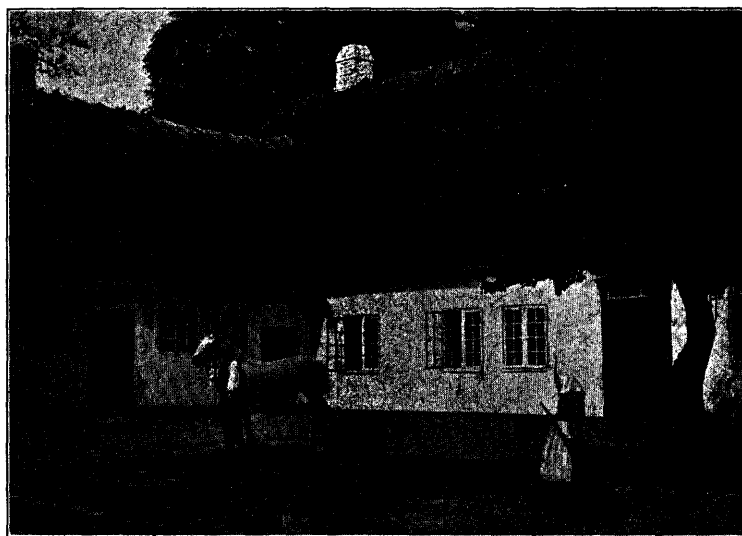
sig selv og sin egen Udvikling og dels i den stadi- ge Syslen med sine vidtrækkende Fremtidsplan- ner. Der er ingen Tvivl om, at hun fra Begyndelsen har været klar over sit Kald. Betegnende er det saaledes, at den Skuffelse, som hendes eneste og ube- svarede Kærlighed forvoldte hende, tilsyneladende kun har været af ganske forbigaaende Betydning.

Frk. Zahle kendte derfor ingen Betænkeligheder, da hun stod ved sit foreløbige Maal, Begyndelsen af en Skole i Forbindelse med en Lærerindeud- dannelses, eller som hun spøgende kaldte den: en Forhindringsanstalt af daarlige Lærerinder. Hun tabte ikke Modet under den lange Ventetid med 1½ Elev, inden den rigtige Begyndelse kunde blive gjort, hun havde den sikre Tro, som forstod at overvinde Hindringer og at overbevise andre. Hun fortæller saaledes, da hun angaaende en Kautio- henvendte sig til sin Faders Ven, L. N. Hvidt, at han spurgte: „Hvorpaa støtter De Deres Haab om, at Deres Plāner vil lykkes?“ Hvorpaa hun

efter at have vist sine Anbefalinger tilføjede: „I Grunden ene og alene paa min store Lyst og Trang og Tro paa det, jeg har i Sinde.“ Svaret her- paa var: „Ja, saa gaar jeg med.“

At Lykken staar den kække bi, herom er Natalie Zahles Liv et talende Vidnesbyrd. Fra det Øjeblik, hun først rigtig havde faaet begyndt, tog Udvik- lingen stærkere og stærkere Fart.

Denne Udviklings Historie fra den mere end beskudne Begyndelse til det nu imponerende Om- fang er interessant at følge og navnlig i Begyndel- sen meget underholdende at læse om. Men det blev ikke Natalie Zahle men Henriette Skram, der kom til at give Efterverdenen denne Skildring; N. Z.s efterladte Papirer slutter, hvor den først lige skal til at begynde.

Hvedstrup Præstegaard.

Henriette Skram begynder Bogens 2den Del med at skrive, at enhver, der har læst N. Z.s Selv- biografi, sikkert med et Suk udbryder: „Hvor er det dog tungt, at hun ikke naaede videre,“ og deri har hun uden Tvivl Ret; det er ens første Tanke

Og dog, — naar man læser H. S.s Fortsættelse, saa stil- ler det sig lidt efter lidt for Læseren

som maaske netop denne Arbejdets Deling har været den, der var bedst egnet til at give det kla- reste Billede af N. Zahle og hendes Skole.

Er N. Z.s Skildring præget af Hjærtet, saa bæ- rer H. S.s Præget af den klare Forstand. Ikke saaledes at forstaa, at ikke H. S.s hele Hjerte er med i, hvad hun skriver, — for det føler man helt igennem fra først til sidst, og mange mor- somme og rørende Smaatræk, som hun fremdrager, vidner derom, — men selve Stoffets overskuelige Tilrettelægning og Udviklingens stringente Gennem- førelse, der falder H. S. saa naturlig, vilde sik- kert af N. Zahles impulsive Personlighed have været følt som et Baand. Frk. Z.s stærke Trang til i Øjeblikket at give sig hen i det, der optog hende, vilde maaske have kunnet gøre en saadan Skil- dring noget springende, hvad hendes Undervis- ning jo til Tider skal have lidt under at være.

Som Bogen foreligger, har man kun Grund til at være glad over den.